

Tarçın Kokulu Yıllar

– n.kaygısız · 18 Eylül 2011

---

tarçın kokulu ellerin üşürdü,
karanlıklarda.
saçlarını yüzüne dökerdin,
gözlerin önüne düşerdi

üç kızın,
üç yıldızın
gökte...
çaresizliğin,
avuçlarında..

bir kiraz bayramı
bayram sevinçlerini
boğunca mutsuzluklar
üç kızını,
üç dalını,
üç umudunu...
yüreğine gömdün
alıp bohçanı eline
düştün yollara...

her dağın kendince
boranı var
dumanı var
karı var
açılmadı..
yazık
çaldığın kapılar...

ne kavesoğlu ali
açtı kapısını
ne sarı emin oğlu
mehmet
açtı yüreğini
biri babaydı,

biri kardeş...

ne canından aziz bildiklerin
ne sevgini
uğruna
yol saydıkların
umut olmadı
karanlıklarına...

kara bulutlar
kümelendi gökte
sert yeller esti pınarbaşında

yolun
keklik ötmez
kekik bitmez
eşek çıkmaz deresine
düştü...

yüreğini
bir çınar dalına astın
başındaki oyalı çemberle
umutlarını
sevgilerini...

ne gül yüzün doğdu bir daha
ne gülüşün
ne gül yüzün..

şimdi
üç dalından biri,
özler
senin
tarçın kokulu ellerini..

otuz yıldır
tam otuz yıldır
güneş ısıtmadı
bir karlı yüreği...

06/10/2010

ödemiş